Dankbaar mogen we terugblikken op een geslaagde, zonovergoten editie van de Duynewake. Geen wolkje aan de lucht ondanks het sterke thema ‘Storm voor de stilte’. Maanden voorbereiding gingen hier weer aan vooraf, met een sterke denktank. Er werd gebrain’storm’d, in ons hoofd was er vaak drukte, gepieker, gedenk, gemaal. Ideeën werden afgevuurd en even vlug weer afgeschoten. We doken de tunnel in en hoopten op het eind wat licht te zien. Maar we waren niet alleen op onze tocht. Hij die Is voer met ons mee en deed ons uiteindelijk in kalme wateren belanden. Storm voor de stilte, we mochten het aan den lijven ervaren. Maar… ‘de ploeg’ zag dat het goed was. Dank aan de mensen van de denktank.

De affiche was uitnodigend en de website veelbelovend. Dank aan Mike en zijn vrouwtje om hun telkens creatieve inbreng. Een flyercampagne binnen de federatie diende als lokmiddel. Dank aan de ploeg van CD&V om ons opnieuw op de kaart te zetten.

En dan de grote dag. De Visserskapel liep aardig vol voor de viering ter nagedachtenis van zij die het leven lieten op zee. Hoewel ik er zelf niet bij was, is dit voor mij toch het fundament, de basis waarop de Duynewake gebouwd is. Deze evangelische inspiratie is in deze onontbeerlijk. Het werd een mooi verzorgde federale viering met inbreng van jong en oud én het samenspel van Ocarina. Dankjewel Germain, dankjewel lectoren, dankjewel kinderen voor het aanbrengen van de zonnebloemen. De vaas te klein, de bloem te groot, de wind een speelpartner. De symboliek was des te sterker.

In de namiddag kwamen in de Klemskerkestraat vooral ouders met hun kinderen langs. Zij vonden hun gading in de workshop ‘tekenen, schilderen en knutselen rond de zee’ met Arte 4. Ze konden naar hartenlust varen met de modelbouwbootjes van Modelbouw Vriendenkring Bredene of mochten zelf reuzezeepbellen blazen. Misschien kwamen ze wel kijken naar de vele kunstwerkjes rond het thema van de Bredense scholen die opgesteld stonden in de straat. De pannenkoek was welgekomen na de inspanning.

Indrukwekkend is het beeld vanop het strand als de ganse stoet van mensen vanuit de hoogte afdaalt. Tegen een decor van wrakhout en vissersnetten hingen 17 blauwe flessen waarin de zonnebloemen gestoken werden. In een eigentijds spektakel werden de stormen in ons leven uitgesproken en uitgedanst. Dit alles werd live uitgevoerd door ‘stemmen’ Hugo, Elke en Enya en de dansers van Dansstudio Severine en Danscompagnie o.l.v. Silke Crombez. Ook hier een dankjewel aan de lectoren en de enthousiaste jongeren.

En dan was er natuurlijk Mike, ‘the man in white’ and for the moment in America, ondersteund door 2 jonge dames van Sykyc. Zij speelden een veelbetekenende rol in het verhaal. De tekst was miniem, de mimiek des te groter. Ik ontwaarde zowaar enige bewondering van onze dansers voor de sterke act van Mike die op indrukwekkende wijze de stemmetjes in hun hoofd deed wegebben. Dank je wel Mike.
Wat volgde was een ijzingwekkende ‘stiltedans’ tussen de versteende figuren. Van deze stilte werd gebruikt gemaakt om de zonnebloemen doorheen een erehaag te overhandigen aan de redders die hiermee het nu wel erg snel opkomende water introkken om ze vervolgens aan de golven toe te vertrouwen.

Terug in de Klemskerkestraat werd volop genoten van de sfeer van het ontmoetingsmoment, maar ook van de lekkere vis en de vers gepelde garnaaltjes van De Korre. Een bezoekje aan onze 14 meter lange ‘tunnel' behoorde ook tot de mogelijkheden. Met werk van Dajo Van den Bussche (‘I Don’t Know What Tomorrow Will Bring’) en filmfragmenten uit Philip Glass’ Koyaanisqatsi werd je even ondergedompeld in een sfeer van storm en stilte. Een gezellige setting en het aangename weer zorgden er verder voor dat heel wat mensen bleven ‘plakken’ en zo nog het mooie (folk)optreden van Follia! konden meepikken.

Achteraf kregen we van hen het compliment dat de toehoorders indrukwekkend stil waren tijdens hun optreden. Een enkeling had het over ‘stilte voor de storm’, maar die had duidelijk het thema verkeerd begrepen!
Onze dank gaat uit naar jullie allen, vele medewerkers vóór of achter de schermen.
Tot in 2020!